

त्रिणवसप्तविंशतिचतुर्युगगणितैः विकल्पितो विभक्तः यो देवस्यांशोऽस्तितस्मै नररत्नाय देहि ॥ ३३ ॥ तदेवाह भुव इति ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ पुण्य
जनत्रासात् यक्षभयात् पूर्वमेव चिरं पुरंतत् भ्रातृभिः त्यक्तम् ॥ ३६ ॥ इति नवमेटीकायां तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥
चतुर्थे मनुपुत्रस्य नभगस्य कथोच्यते तत्सूनोश्चांबरीषस्य कृत्या प्रतिहतायतः ॥ १ ॥ नभगस्य वंशमाह नभगस्यापत्यं नाभागः नाभागादंबरीषो म
हाभागवतोऽभूदिति वक्ष्यन् तद्धेतुत्वेन वंशप्रवर्त्तकस्य नाभागस्य निष्कपटं चरितं तेन तु श्रीरुद्रप्रसादमाह यंततमित्यादिना ब्रह्मचारिणं बहुकालं गुरु
कुले वसंतं नैष्ठिकोऽसाविति मत्वा विभागसमये तस्मै भागमप्रकल्प्यैव भ्रातरः सर्वदायं विभज्य गृहीत्वा पश्चात् गुरुकुलादागतं यं भागार्थिनं कविं वि

कालोभियात्स्त्रिणवचतुर्युगविकल्पितः ॥ तद्गच्छ देवदेवांशो बलदेवो महाबलः ॥ ३३ ॥ कन्यारत्नमिदं राजन्
नररत्नाय देहि भो ॥ भुवो भारावताराय भगवान्भूतभावनः ॥ ३४ ॥ अवतीर्णो निजांशेन पुण्यश्रवणकीर्त्त
नः ॥ इत्यादिष्टोऽभिवंद्या जं नृपः स्वपुरमागतः ॥ ३५ ॥ त्यक्तं पुण्यजनत्रासात् भ्रातृभिर्दिक्ष्ववस्थितैः ॥ सुतां
दत्त्वाऽनवद्यां गीं बलाय बलशालिने ॥ बदर्याख्यं गतो राजा तमुं नारायणाश्रमम् ॥ ३६ ॥ इति श्रीभागवते महा
पुराणे नवमस्कंधे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ श्रीशुक उवाच
नाभागो नभगापत्यं यंततं भ्रातरः कविम् ॥ यविष्ठं व्यभजन् दायं ब्रह्मचारिणमागतम् ॥ १ ॥ भ्रातरोऽभंक्त किं
मह्यं भजामपि तरंतव ॥ त्वां मआर्यास्तताभांक्षुर्मापुत्रकतदा दृथाः ॥ २ ॥

द्वांसंयविष्ठं प्रतितंतं तातं पितरं दायं व्यभजन्नित्यर्थः ॥ १ ॥ एतदेव प्रश्नोत्तराभ्यां दर्शयति तत्र नाभागः पृच्छति हे भ्रातरः मयं किमभंक्त व्यभजंत
कं भागं मदर्थं यूयं प्रकल्पितवंतः भ्रातर आहुः तदा विस्मृतमस्माभिरिदानीं तु तव पितरं विभजामत्वं पितरं गृहाणेत्यर्थः स च पितरं गत्वा ह ततहेतात
आर्याः श्रेष्ठाः मे ममत्वामभांक्षुः भागं चक्रुः मदीयो भागस्त्वमित्यर्थः पाठांतरे हेतात किमिदं ममाभांक्षुः भजामपि तरंतवेत्युक्तवंतः आर्यास्त्वां
मयं किमर्थं ददुरित्यर्थः पिता आह हे पुत्रकततैरुक्तं मादृथाः प्रतारणमात्रं तैः कृतं तस्मिन्नादरं माकाशीः न सहं दाय इव भोगसाधनमित्यर्थः ॥ २ ॥